

— a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „RESTORE” szövegvédjegy a 10. osztályba tartozó áruk tekintetében.

Az elbíráló határozata: az elbíráló a védjegybejelentést elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok:

— a meghallgatáshoz való jog megsértése, mivel a fellebbezési tanács a határozatban olyan bizonyítékokra hivatkozott, amelyeket a felperessel nem ismertettek;

— A 207/2009/EK rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése, mivel a bejelentett védjegy nem a védjegybejelentéssel érintett árukat közvetlenül leíró kifejezés;

— A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a bejelentett védjegy rendelkezik a szükséges megkülönböztető képességgel.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 2009., L 78., 1. o.)

2010. szeptember 2-án benyújtott kereset — Duravit és társai kontra Bizottság

(T-364/10. sz. ügy)

(2010/C 288/108)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Duravit AG (Hornberg, Németország); Duravit SA (Bischwiller, Franciaország) és Duravit BeLux BVBA (Overijse, Belgium) (képviselők: R. Bechtold, U. Soltész és C. von Köckritz ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján semmisítse meg a 2010. június 23-i C(2010) 4185 végleges (COMP/39092 — fürdőszoba-felszerelések ügy) európai bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdését, 2. cikkét és 3. cikkét a felperesekre vonatkozó részében;

— másodlagosan: a Törvényszék csökkentse a határozat 2. cikkének 9. pontjában a felperesekkel szemben kiszabott bírság összegét;

— a Törvényszék eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján a Bizottságot kötelezze a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek keresete a 2010. június 23-i C(2010) 4185 végleges (COMP/39092 — fürdőszoba-felszerelések ügy) bizottsági határozat ellen irányul A megtámadott határozatban a Bizottság bírságot szabott ki a felperesekkel és más vállalkozásokkal szemben az EUMSZ 101. cikk, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt. A felperesek — a Bizottság álláspontja szerint — folytatódó megállapodásban és/vagy összehangolt magatartásokban vettek részt a fürdőszoba-felszerelések piacán Belgiumban, Németországban, Franciaországban, Olaszországban, Hollandiában és Ausztriában.

Keresetük alátámasztására a felperesek kilenc jogalapot hoznak fel.

Az első jogalappal azt kifogásolják, hogy az alperes nem mutatott be elég bizonyítékot annak alátámasztására, hogy a felperesek árrögzítő megállapodásokban vagy más versenykorlátozó magatartásokban vettek részt. A Bizottság tévesen alkalmazta a rá háruló bizonyítási terhet és az EUMSZ 101 cikk megsértésének bizonyítási követelményét a bizottsági eljárásban, és ennek során a tényállítási és a bizonyítási kötelezettséget a felperesekre hárította.

A második jogalapként a felperesek azt hozzák fel, hogy a Bizottság a felpereseket egy német horizontális szakmai szövetség állítólagos „kartellalalkozóin” való részvétel miatt horizontális versenyjogsértésért tette felelőssé anélkül, hogy részvételüket e horizontális egyeztetéseken bizonyította volna. E tekintetben a felperesek előadják, hogy a Bizottság a német szövetségben folytatott megbeszéléseket jogsértő módon és elhamarkodottan minősítette célzott versenykorlátozásnak anélkül, hogy figyelembe vette volna azok konkrét gazdasági és jogi hátterét.

Továbbá a felperesek harmadik jogalapként előadják, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy sérült a verseny a német szaniterkerámia-piacon. A felperesek ezzel kapcsolatban azt kifogásolják, hogy a Bizottság a német kerámia-szakszövetségben folytatott megbeszéléseket jogellenesen minősítette árrögzítésnek és célzott versenykorlátozásnak, valamint azzal, hogy elfogadhatatlan marasztaló következtetéseket vont le nyilvánvalóan nem releváns bizonyítási eszközökből, a Bizottság megsértette a felperesek méltányos és elfogulatlan eljáráshoz fűződő jogát.

Negyedik jogalapként a felperesek előadják, hogy nem vettek részt árrögzítő megállapodásban sem Franciaországban, sem pedig Belgiumban. A felperesek álláspontja szerint a Bizottság jogsértő módon minősítette árrögzítésnek a belga és a francia kerámiaszövetségben folytatott megbeszéléseket, valamint az állítólagos jogsértések időtartamát tévesen ítélte meg, ezáltal pedig tévesen alkalmazta az EUMSZ 101. cikket.

A felperesek az ötödik jogalap keretében előadják, hogy a Bizottság a szerelvény-, zuhanykabin- és kerámiapiac eseményeit jogellenesen minősítette egységes és folyamatos jogsértésnek, ezáltal pedig tévesen alkalmazta az EUMSZ 101. cikket. A felperesek ezzel összefüggésben azt kifogásolják, hogy nem teljesülnek az egységes és folyamatos jogsértés fennállásához szükséges, az ítélkezési gyakorlatban kimunkált kritériumok.

Hatodik jogalapként a felperesek előadják, hogy a Bizottság — azáltal hogy az eljárás elhúzódott, és azáltal, hogy valamennyi, a bizottsági határozathozatali eljárásban résztvevő személye megváltozott a szóbeli meghallgatás lefolytatása után — ügydöntő módon sértette a felperesek — 773/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 12. és 14. cikke szerinti — védelemhez és meghallgatáshoz való jogát.

A hetedik jogalap keretében a felperesek előadják, hogy a Bizottság a bírságszámítás során jogsértő módon vette alapul a bírságkiszabási iránymutatását⁽²⁾, mivel az a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta — az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdésébe és az Európai Unió Alapjogi Chartája 52. cikkének (1) bekezdésébe való ütközés miatt — semmis.

Nyolcadik jogalapként a felperesek előadják, hogy a bizottsági bírságszámítás téves, mivel a Bizottság a bírság kiindulási összegének megállapításánál nem vette figyelembe, hogy a felperesek jogsértésben való részvétele csekélyebb súlyú volt, hanem a jogsértés súlyát minden érintett vállalkozás tekintetében egységesen ítélte meg. A felperesek álláspontja szerint ez sérti a személyes felelősség elvét.

Végül a kilencedik jogalap keretében azt kifogásolják, hogy a kiszabott bírság mértéke sérti az arányosság és az egyenlő

bánásmód elvét, mivel a felperesek nem a legsúlyosabb versenyjogsértésekben vettek részt.

⁽¹⁾ Az [EK] 81. cikk és [EK] 82. cikk alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.).

⁽²⁾ Iránymutatás az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról (HL 2006. C 210., 2. o.).

A Közzolgálati Törvényszék F-78/09. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2010. június 22-én hozott ítétele ellen Luigi Marcuccio által 2010. szeptember 1-jén benyújtott fellebbezés

(T-366/10. P. sz. ügy)

(2010/C 288/109)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Luigi Marcuccio (Tricase, Olaszország) (képviselő: G. Cipressa avvocato)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Törvényszék mindenképpen helyezze teljes egészében hatályon kívül a megtámadott végzést;
- a Törvényszék állapítsa meg, hogy az első fokon benyújtott kereset, amelynek vonatkozásában a megtámadott végzést hozták, teljes egészében, bármely kivétel nélkül tökéletesen elfogadható volt;
- elsődlegesen a Törvényszék teljes egészében, bármely kivétel nélkül adjon helyt az első fokon benyújtott keresetben szereplő kérelemnek;
- a Törvényszék kötelezze az alperest a jelen ügyben bármely fokon indított eljárás során felmerült vagy a jövőben felmerülő valamennyi bírósági költség és tiszteletdíj megtérítésére;